

ikke mig, men jeg maa dog udtale som min Opfattelse, at han kommer ikke langt ude paa Landet med en saadan Opfattelse. Dertil er vore Landboere for kloge og for humane. (Afbrudelse af Ravn). Jo, de er. Det ærede Medlem fra Gudme (Ravn) søger — ikke just i Ord, men i uartikulerede Lyde — at gøre en Opposition gældende herimod, men jeg hævder, at vore Landboere er for kloge og for humane til ikke at kunne forstaa disse Bestemmelers Nødvendighed, naar de bliver forelagte for dem. Jeg har ikke saa sjældent været ude paa Landet og har talt om disse Spørgsmaal, men jeg har aldrig nogen Sinde fra Landboernes Side hverken i Vendsyssel eller i Midtjylland eller i Østjylland eller i Vestjylland eller paa Fyn eller Sjælland eller noget andet Sted i Landet hørt nogen virkelig Opposition fra Landboerne, naar man krævede et Minimum af Hygiejne og Hygge for Tjenestefolkene. Thi den almindelige danske Landboer kan meget godt forstaa, at disse Bestemmelser i Virkeligheden for det første søger at forhindre og afskaffe de elendige Forhold, der bydes mange Steder — ikke hos Fler-tallet af Landboere, men mange Steder —, og han kan ogsaa forstaa, at det for hans egen Bedrift vil være udmærket, om der skaffes saa gode hygiejniske Forhold som muligt. Det ærede Medlem fra Hjørring vil utvivlsomt i denne Sag appellere til visse daarlige Egenskaber, som naturligvis findes hist og her, men han vil komme galt afsted. Han vil ingen Vegne komme blandt den retsindige Del af den danske Landbostand ved at søge at hidse den op med: Der kan I se, det fører det radikale og socialdemokratiske Regimente med sig! Og jeg vil sige det ærede Medlem, hvorfor han ikke vil komme nogen Vej med sin Agitation. Det er, fordi den almindelige Landboers egne Boligforhold staar betydeligt over det, som kræves i denne Lov, og ude paa Landet er der i Forvejen ikke saa stor Forskel mellem Husbond og Tjenestefolk, at ikke en Bonde, en Boelsmand eller Husmand, der har Tjenestefolk, vil kunne indrømme, at Tjenestefolkene har de samme Krav paa at faa et godt renligt og hyggeligt Værelse, som de selv har. Jeg vil gaa saa vidt at hævde, at der i saa Henseende vistnok vil være større Beredvillighed hos Landbefolkningen, end der vil være mange Steder i Byerne, til at opfylde saadanne rimelige og betimelige Krav.

Det ærede Medlem fra Hjørring burde

i Stedet for at øve en Agitation, som synes jeg, har et noget demagogisk Grundlag, hvis der virkelig findes Folk i hans Valgkreds eller i hans Egn, som kunde lade sig fange ved en saadan Agitationsmetode, vende om i Tide og foresætte sig at opdrage disse Folk, være med til at gøre sin Indflydelse gældende. Det forekommer mig at være en værdigere Opgave for en Folkerepræsentant at gaa ud til dem, der staar ham nærmest, og sige til dem: Paa Boligspørgsmaalets Omraade staar vi tilbage, og der har utvivlsomt Socialdemokraterne og de Radikale og Justitsministeren Ret i, at der maa træffes Bestemmelser i Loven, som sikrer Tjenestefolkene et Minimum af Hygiejne og Hygge.

Jeg er noget forundret over den Stilling, som en Del af Regeringspartiet har indtaget overfor dette Lovforslag. De siger, at de meget godt kan være med til en hel Del af dette Lovforslags Bestemmelser, naar det gælder det umyndige Tyende, men ikke naar det gælder de myndige Tjenestefolk. De indtager her tilsyneladende en Stilling, mere radikal end mit Parti, men ogsaa kun tilsyneladende. Maa jeg gøre opmærksom paa, at da jeg i sin Tid paa mit Partis Vegne — det var vistnok i Samlingen 1905—06 — rettede den Forespørgsel til den daværende Justitsminister, om han ikke agtede at forelægge Forslag til en Revision af Tyendeloven med Fjernelse af de mange uheldige og for Tyendet nedværdigende Bestemmelser, som findes i den nu gældende Lov, blev der netop fra Ministerens Side, og jeg husker ikke bedre, end at ogsaa den højtærede Landbrugsminister stillede sig paa samme Standpunkt, sagt, at der var selvfølgelig kun Tale om en Revision af Tyendeloven, og det var med det for Øje, at Tyendekommissionen blev nedsat. Nu viste det sig imidlertid, da Kommissionen var nedsat, og vi begyndte at arbejde, og ganske særligt da der blev Tale om at indføre i Loven Bestemmelser, der sigtede til at skaffe alle Tjenestefolk gode Boliger, ordentlige Værelser, at en Del af Landboernes Repræsentanter blev bange for en Stemning, de troede der var ude paa Landet, og som vilde oprøre sig mod, at man gav sig til at lovgive om disse særlige Forhold indenfor Ejendommene, og det blev klart allerede i Tyendekommissionen, at en Del af Repræsentanterne, deriblandt det ærede Medlem fra Holbæk (Tange), ikke turde fastholde det Standpunkt, de oprindeligt havde. De vaklede,